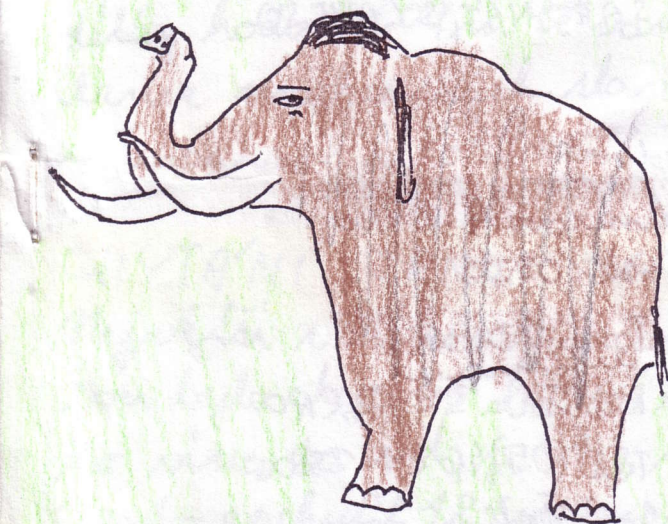
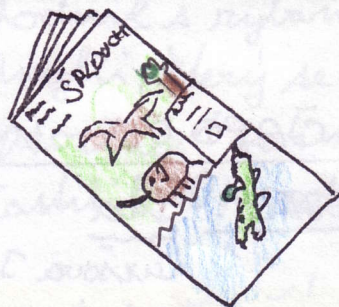


PRA  
PRA  
PRA

# ŠPLOUCH



- OBSAH
1. Obsah
  2. KRIS-KROS, kdo vydal časopis?
  3. Rekordy
  4. Pélidenáče v Matjóci
  5. Úvod želvího krouživě
  6. VLČE

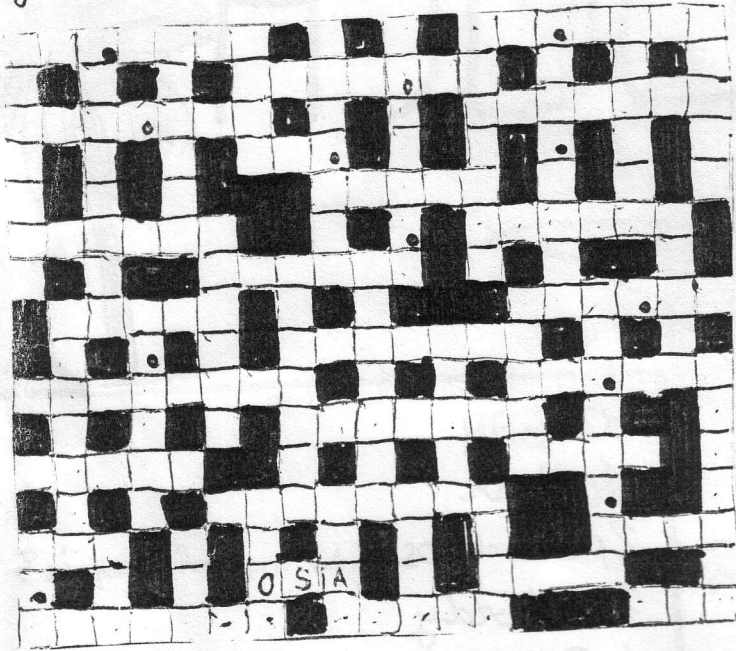


Pavel



# KRIS - KROS

Tajenka se čte po řádcích a hvězdičky jí připomenou v políčkách s letkami



BYT - ARAK-AKTER-KARTI'N  
KRA - ATOL-ASTRA-KATERR  
LOV - IMIN-IMISE-NAŽINI  
OSA - OBOL-KANAŽ-NORNIK  
PEL - OVAR-KESER-OBRAHA  
PYCH - RIAS-MALIK-SRINKA  
RYM - TVAR-RČENÍ-STURAE  
↓ JMA - ZENIT - TRONIK  
VODNIK

LIHOVINA, PASTOREK, PIKOLICI,  
POLARITA, TRUBAČŮR

ANIMACE, ČABRAKA, DOVOZCE, CHOVATEL, KADENCE, KASIEKA,  
NOVODUR, ODHADCE, PLANINA, RAJKAŽ, SAPONATÍ, SLOVESO  
SOLIVAR, STAVINA, ŠŮKORKA, VELITEL,

Vyhlášení rozlište na adresu: Jiří Gediš

Elischnerova 4 BRNO

Tel: (05) 4621 0337

TENTO ČASOPIS VYDAVA: - Tomáš Gydra

Kuršova 32, BRNO

Tel: (05) 4621 2906

PŘÍSPĚVKY DODALI: - Gmel

Kuršova 32, BRNO

Tel: (05) 4621 2906

- David Kostečník

Kuršova 22, BRNO

Tel: (05) 4621 2766

- Pavel Ivancara RNDr.

Elischnerova 15, BRNO

Tel. (05) 4621 0255

- Jiří Gediš

Elischnerova 4, BRNO

Tel: (05) 4621 0337

# REKORDY

## HOD KRAVINCEM

U rekordů dosažených ve venkovském sportu kázení uschlými křavinci patří na tom, zda je povoleno „střelů“ reformovat do kalového tvaru.

U r. 1970 bylo ustanoveno pravidlo zakazující reformování a pořadující stoprocentní obsah organické hmoty v křavinci. Za těchto podmínek dosáhl 14. srpna 1981 rekordní délky hodů 81,07 m Uevane

Urner na horských slavnostech v Tehachapi v Kalifornii.

## CHYTÁNÍ ZRNKA VÍNA

Největší vzdálenost, na jakou bylo chyceno hezení zrnko vína do úst, je 97,4 m.

Zrnko zachytil 18. července 1980

Arden Chapman na Northeast Louisiana University v Monroe v USA.

## MÓDNÍ PŘEHLIŠKY

Největší vzdálenost, jakou ušla modelka při módní přehlídce je 114,4 km. Od 19. do 21. září 1983

v Pačerové hotelu v Dublinu

Adik nachodily Roberta Brownová

a Lorraine McCourtová. Mužský rekord vytvořil Eddie Warke, který ušel 133,5 km.

## NEJVÍCE LIDÍ NA JÍZDNÍM KOCE

V mihu v Japonsku nasedlo 2. dubna 1984 šestnáct členů Mito-Homi-Uncycle Clubu na jediný bicykl a ujelo na něm 50 metrů.

## SVĚDEK ŽENICHA

Nejčastěji byl svědek ženicha Wally Gomb, který mládenec a sbědnuik s rybami z Wakefieldu v Anglii, který se od r. 1931 do prosince 1964 v této roli zúčastnil 50 svateb.

## NEJCENĚJŠÍ ZVĚR

U roce 1816 byl v Londýně prodán za 730 liber žub, který původně patřil Isaacu Newtonovi (1643-1727).

Šlechtic, který ho koupil, si ho nechal ne sadit do prstevne, který poe neustále nosil.

## Pětideňák Matějovec 1995

Pětideňák se konal o jarních prázdninách, to bylo od soboty 18.2 do středy 22.2. v Matějovci. Účastnilo se ho 10 lidí : Jirka, Ondra, David, Bobr (Tarpani), Milan, Mládě, Jěňa (Kamzíci) a Marek (Jeleni), Ivan a pan Krčál. Původně se měli účastnit jen Tarpani, rádci a Ivan, ale jeli i Jěňa a Mládě, aby nás bylo víc. Bydleli jsme na matějovecké faře, která patří 23. oddílu Brno-Lesná.

**SOBOTA**-Sraz byl v 9<sup>45</sup> na konečné. Část lidí jela autem s Ivanem a část s Krčálovýma. Do Matějovce jsme dorazili asi v poledne. Ke vši smůle nebyl venku sníh a rybníky nebyly zamrzlé, jak jsme si mysleli. Na faře byla větší zima než venku. Po obědě (vlastní zásoby) jsme šli na tábořiště 23. oddílu. Od tam jsme šli na nové tábořiště (viz. Šplouch 3, ročník I). Večer jsme šli s Ivanem na staré tábořiště. Tam jsme měli rozdělat oheň (každý sám) pomocí věcí z KPZ a nasbíraného chřastí.

**NEDĚLE**-Po budíčku a snídani jsme šli na mši do Rudolce na 9<sup>30</sup> (služba jela autem). Po mši jsme šli zpátky lesem a stavili jsme se na starém tábořišti. Po obědě a poledním klidu nám Ivan připravil hru: Jedna skupina (Kamzíci+Marek) šli někam ven a tam plnili nějaký úkol. Druhá skupina (Tarpani) vyrazila asi 20 min. po nich. Věděli jsme jen azimut pod kterým šli. Řekli jsme si, že šli do Radíkova. Tam jsme zahlídli 1. skupinu, jak odcházeli, což jsme nevěděli a hledali je tam a samozřejmě je tam nenašli. Na st. tábořišti bylo vyhodnocení hry. Večer po večeri byl uzlovací závod.

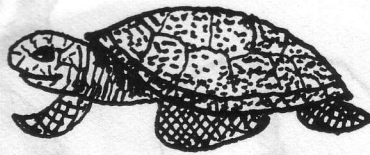
**PONDĚLÍ**-Na snídani byl porič (Milanovi chutnal tak, že ho nechtěl jíst). Dopoledne jsme hráli za farou fotbal. Odpoledne jsme šli směr Stálkov. Cíl cesty byl tábor ve skalách. Tam jsme se nasvačili a šli zpátky. Ušli jsme asi 10 km. Milan po cestě chytil "perníkovku" (nemoc z nedostatku perníku).

**ÚTERÝ**-Vstali jsme dost brzo, protože celodenní program byl výlet na Landštejn a zpět. Po cestě Milan hledal v potocích rostlinky do svého akvárika. V potocích kolem kterých jsme šli, Jirka a Bobr pouštěli tenisáky. Když jsme přišli na Landštejn, bylo hrozný vedro a byli jsme celkem ušlí. Kousek za Landštejnem jsme si udělali oběd-chleba a měkkej sýr s česnekem (ten jsme jedli skoro pořád) a čaj. Zpátky jsme šli přes přehradu Landštejn. Cestou jsme zabloudili, ale už jsme se nevrátili a ušli jsme asi o 1km víc. Cestou jsme taky hráli hru: na stromě byly uvázané uzlovačky a měli jsme je odvazovat, v čemž nám bránil strážce stromu. Vrátili jsme se pěkně ušlí, ušli jsme totiž asi 15 km. Po večeri jsme hráli na larvy (schovávání věcí v místnosti).

**STŘEDA**-Vstali jsme brzo, abychom si mohli sbalit věci a uklidit faru. Pak jsme hráli fotbal a lakros (indiánská hra). Odjeli jsme asi hodinu po obědě. Cestou jsme se stavili v Pfaffenschlagu (vesnice zaniklá v husitských válkách. Teď tam jsou jen základy domů) a byli jsme se podívat na jeden Řopík (betonový bunkr z války). Pak jsme se ještě zastavili ve Slavonicích. Cestou do Brna se Krčálovi od nás odtrhli, protože jeli do Luk. Do Bystřce jsme dojeli asi v 19<sup>15</sup>.

Musím ještě dodat, že Ivan nás po celý pětideňák fotil a my jsme vždy před foťákem utíkali, protože jsme nechtěli být na fotkách. Ivan nás proto fotil tam, kde jsme nemohli uniknout, například Jirku vyfotil na šutru, odkud nemohl rychle uniknout. Sice jsme tam neměli sníh a nebyly zamrzlé rybníky, takže brusle a hokejky jsme táhli na nic, ale jinak to za těch 250 Kč stálo.

Podle kroniky Tarpanů psal David (Tarpan).



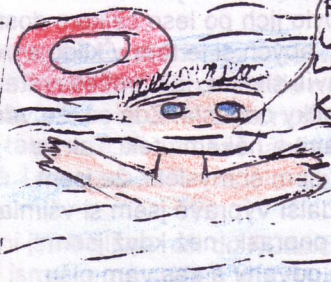
## Zpod želvího krunýře

Všimli jste si, že jsem se po vaší výpravě do údolí Svratky odmlčela? Měla jsem totiž trochu špatné svědomí. Trénovala jsem totiž pochodové značky. Měla jsem štěstí, bylo jich po lese celkem dost. Nanosila jsem si jich pár dolů k potoku, abych si je tam v klidu a ve vlhku mohla prohlížet. Ale ouha! Za chvíli slyším, jak pročesáváte les zrovna v místech, odkud jsem si ty značky odnesla. Zdá se, že vám scházely. Ivana to dokonce přestalo bavit a někam utekl. Tak se nedivte, že jsem byla potichu, protože jsem si myslela, že jsem způsobila něco špatného. Ale na vaší další výpravě jsem si všimla, že se zas ztratilo Mládě. A to byl větší poprask, než když jsem odnášela ty značky. Tak jsem si dodala odvahy a zas vám píšu.

Na poslední výpravě jste hráli takovou hru, že vám Pavel říkal věty a vy jste měli hádat, jaká řeka je v každé větě ukryta. Strčila jsem hlavu do krunýře a začala vymýšlet něco podobného. Ale nejsou tam schované řeky, ale něco jiného. Co? No, když to najdete v jedné nebo dvou větách, poznáte už snadno, co hledat. Kolik vět rozluštíš? Pravopis moc neznám, takže nějakou tu čárku či tvrdé a měkké "i" mi prominete, ne?

Když král k oknu přivedl ji, říše diví se velice.  
Doma reklamu na cukr, čalamádu ani rozinky nepotřebujeme.  
U lovců mamutů rod a tlupa byly životně důležité.  
To máš dobře ukryto. nahodilý pozorovatel to jistě nenajde.  
Naříkal jako hynoucí zvíře.  
Oříšky kešu lákají každého.  
To mě ani nenapadne, zabručel si pod vousy chrabrý rytíř.  
Shora ale také zespoda viditelný kostel nikomu neunikl.  
Ohon drahého koně, který táhl fiakr, čalouník podvázal ozdobným řemenem.  
Po té, co si vyslechl si všechny trable rytíře,  
tvrdost z jeho tváře ustoupila.  
Sojový bob rozhodně předčí všechny ostatní plodiny země.  
Emil a Norbert mají rezavé kučeravé vlasy.  
Vlk, vida vidle v sedlákově ruce, dal se na útěk,  
králík zato čile běžel do svého úkrytu.  
Nikde je nikdo neviděl, ač prohledali Smíchov, Krč a Libeň.  
Dones dvě piva, nařídil učedníkovi mistr, a ten měl u decimálky.  
Se zmrzlýma rukama, rty namodralé, mokří - vánek je pořádně chladil.  
Shon začal, teprve když mimino lehce zakňouralo.  
Radí Pavel a Jan, kuj železo dokud je žhavé.  
Velká kopa, velká hromada, a on stále sype trávu.  
Straku býček ještě snesl, ale kočkodan jej silně znervózňoval.  
Med, vědro a kuklu vzal do jedné ruky, ostatní nahodil na záda.  
Dívej se, jak liješ tiket na sportku do výlevky,  
ozvalo se sípavé láteření.

# WUJE



POMOČI  
UPLAVAJ  
LO MI  
KOLO!

JESK  
DLO  
TO BUDE  
PODIYANA  
JDUŠI  
PRO ŽIDL!



POMOČI  
POMOČI  
POMOČI



TO BYLA  
PODIYANA  
ŠKODA, ŽE  
UŽ JE PONEJ



PO SMRTI  
VLČETE



V PEKLE



JESK  
DLO  
TO BUDE  
PODIYANA  
JDUŠI  
PRO ŽIDL!



JAK NAKLA'DA' TE  
S JINÝMI TAK BU-  
DE NAKLA'DA'NO I  
S VA'MI

V NEBI



PŘEVZATO OD  
ŠNEKA